

գիրերուն համար (որոնք օտար լեզուի մէջ չկան ու մեր լեզուին հնչման հարստութիւնը կը կազմեն), ոմանք ալ 14 տառ միայն գտած է կ'ըսեն : Ինչ որ ալ ըսուի, ստոյգ է թէ Սանակ-Մեարոպի անխոնջ եռանդին պատուէն է մեր գիրերուն գիւտը : Ասանդութիւնն այս մասին խօսքը կ'ընէ տեսիլքի մը գոր ունեցեր է Մեարոպ՝ իր ստեղծագործ երազանքի յափշտակութեամբ մէջ : Այս տեսիլքը քերթողաբար պատկերուցած է Մաշկարացին Արտաշէս Յարութիւնեան .

*Եւ աղօթքի պահու մը մէջ վերապայց ,
Հագշոյն պայծառ ամենատես աչերն՝ շայց ,
Տեսաւ շարսեն հրրաքանդակ տառերուն . . . :*

Ճնորմի «գիր»ին գիւտին , Հայուն վերածնունդը սկսած էր այլ եւս : Թարգմանիչներ

ԳԵՐԵԶՄԱՆ Ս. ՄԵՍՐՈՊԻ, ՕՇԱԿԱՆԻ ՄԷԶ

կապ դամբարանը, Հայուն խորին երախտագիտութեան իրր բանձրացեալ ապացոյց : — Անոր մասնէն կէս տարի վերջ վախճանած է Ս. Մեարոպ և բաղուած է Յշական : Համբո՛յր իրենց շիրիմներուն :

ՅՈՒՅԸՆԿՈՒԷԱ ՆԵՅՆՐԷԱ ԳԻՐԵՐՈՒ

Հնարիչին անուանով **Մեարոպեան** կոչուած են մեր նշանագիրերը որոնք հին **երկարագիր** բառածն էին , ամենքն ալ մէկ չափի , մէկ մեծութեան վրայ : Հետզհետեւ զրջագիրներու ճարտարութեամբ , այդ երկարագիրը վայելչացաւ : Գարեք վերջն էր որ ննարուեցաւ **ճօճ** գիրը : **Նօճ** աղաւաղումն է **ճօճարացի** բառին , այսինքն «նօտար»ներու զործածածը :

Երոպացիք սովորաբար իրենց տառերը կը սիրեն յորջորջել՝ զանոնք ննարողին և կամ ձուլողին անուամբ : Բաց աստի , այդ տառերը ճանչցուած են զանազան ազգութեանց անուններով . այսպէս՝ **ալման**, **Քլաման**, **ռօմէն**, **իբալիք**, **անկլէզ**, **ճօմման**, **էմբրսիւն**, **կօրիկ** եւ այլն եւ այլն , (մեծամասնութեամբ՝ տպագրիչներու ծանօթ բառեր) :